

СТАНОВИЩЕ

от

доц. Цветослав Христов

относно: Дисертация- за присъждане на образователна научна
степен „доктор”

Научна специалност 05.08.04 – Изкуствознание и изобразителни изкуства
на ЖУЛИЕТА АЛЕКСАНДРОВА КОЙЧЕВА

на тема **„РИСУНКТА В ТВОРЧЕСТВОТО НА ХЕНРИ МУР,
АЛБЕРТО ДЖАКОМЕТИ И ХРИСТО ЯВАШЕВ – КРИСТО”**

Избраната тема от Жулиета Койчева представлява интерес, защото е съществена и актуална, но не проучена от българското изкуствознание. Целите, които си е поставила докторантката с този труд е да направи проучване на рисунката с нейните жанрови характеристики и пластични проблеми и нейното място в творчеството на съвременните европейски скулптори, при които се въвеждат явления, оформящи облика на развитие на скулптурата на XX век. Авторът започва да гради своята теза върху рисунката като обект на изследване, като изразно средство и неделима част от синтеза в рамките на цялостния творчески процес при скулпторите Хенри Мур, Алберто Джакомети, Христо Явашев – Кристо.

Жулиета Койчева проследява грижливо развитието на изследвания жанр, определящи началото на тенденциите за развитието на творческата рисунка в скулптурата на XX век като пространствен диалог и начин на творческо изразяване – Александър Калдер, Амадео Модилиани, Антон Бурдел, Антон Певснер, Аристид Майол, Балтазар Лобо, Барбара Хепуърт, Бернхард Медоус, Джак Липшитц, Джакомо Манцу, Джеофрей Кларк, Джио Помодоро, Едуардо Чилида, Елизабет Фринк, Емил Джилиоли,

Емилио Греко, Ерих Хаузер, Етиен Хаджу, Жан-Роберт Ипостеги, Жермани Ричиер, Золтан Кемни, Исаму Ногучи, Йожени Доден, Кенет Армитаж, Клаас Олденбург, Константину Бранкузи, Лео Корнбруст, Леонард Баскин, Леон Ъндърруд, Лин Чадуик, Люси Невелсън, Марино Марини, Мигел Берокал, Огюст Роден, Осип Задкин, Раул Убак, Рег Бътлър, Реймънд Мейсън, Роберт Котуриер, Ройбен Накиан, Ф. Мс Уилиам, Фриц Вотруба, Ханс Арп, Хенри Гаудиер-Бржешка, Хенри Лауренс, Хулио Гонсалес, Шарл Деспийо, Якоб Епщайн.

Жулиета Койчева в убедителен стил конструира своите изследвания, изводи и заключения на базата на много събран материал-литература и снимков.

Дисертацията проучва промените в развитието на формата в скулпторите на двадесети век и систематизира появата на хронологично възникващи пластични явления, които формират параметрите на проучваното явление. Научният труд се стреми да обхване проблемите на съвременните пластични изкуства и да отдели мястото на творческата рисунка в рамките на този процес. Жулиета Койчева проследява процесите в развитието на явлението „творческа рисунка”, „абстрактна рисунка”, „конструктивна рисунка”, рисунките „Looking Inwards” – „поглед към вътрешността”, рисунките „хувге”, аксонометричните рисунки (axonometric drawings), рисунки – продукт на нов вид пространствени отношения и асоциативни образи – т.нар. „мисловни карти” (mind maps), „скелет” на рисунка – тъй наречената „триизмерна рисунка” - инсталация, като термини, използвани за категоризация на видовете рисунки, създавани в пластичните изкуства и по-специално в скулптурата. За пластично явление в скулптурата може да се смята процеса на пространствено-обемна визуализация на нова форма в материал, спрямо съществуващо време и пространство, с характеристика на пластичен прецедент спрямо познатите досега и утвърдени методи, използвани в скулптурата като начин на изразяване на пространство или

изграждане на форма. Според изследването на докторантката пластичните явления, присъщи за скулптурата, са характерни и за създаването на скулптурно произведение, включително и за изграждане на творческа рисунка като част от творческия процес за създаване на скулптура или като начин на пространствено изразяване. Изследователската насоченост на дисертационния труд обхваща проблемите на творческата рисунка в европейската скулптура в условията на модерното и постмодерно изкуство. Периодът на изследването започва със разглеждането на творчеството на европейски скулптори Хенри Мур и Алберто Джакомети. В дисертацията се изследва и творчеството на онези съвременни европейски скулптори, които имат принос за развитието на модерната скулптура и в чието творчество рисунката е важна част от креативния процес на създаването на нови форми. Дисертацията обхваща изцяло само рисунката в творчеството на скулптурите като важна и неделима част от творческия процес на създаване на нова форма. Според докторантката развитието на модерната и постмодерната скулптура е свързано с историческото развитие на направленията в разглеждания жанр и тенденциите за взаимодействие между жанровете, които продуцират идейно-синкретични скулптури и инсталации от рисунки, които не подлежат на точна категоризация. Според нея това явление е резултат от развитието на модерното и постмодерно изкуство, където се наблюдават процеси на отваряне на границите между отделните направления и преминаването на формите от един жанр, в друг, посредством силата на контекста и интелектуалната същност на информацията, отправена чрез средствата на пластичното изразяване.

Аз, като неин научен ръководител съм запознат много обстойно с материалите и на нейни доклади в които тя е участвала в научни конференции и намирам, че дисертацията на Жулиета Александрова Койчева е с научно – изследователски, събирателски и аналитичен

потенциал, позволяващ ѝ да поднесе убедително своите изводи и заключения.

Убеден съм, че обсъждаме качествата на бъдещ успешен учен и това ми дава основание да предложа на научния съвет да присъди образователна научна степен „доктор” на Жулиета Александрова Койчева.

.02.2017г.

доц. Цветослав Христов